

L'AVI I EL MONSTRE PUDENT

Ja fa uns quants anys en un poble del Penedès...

Hi havia un bon home:

Aquell bon home tenia dues nétes. Sempre que l'anaven a visitar i sortien a passejar, el senyor, que es deia Lluís, duia una maleta (la maleta viatgera). Les nenes tenien molta curiositat per saber què hi havia a dins i sempre deien:

-Avi, avi estimat què hi ha en aquest maletí tan ben tancat??

I en Lluís tot entremaliat, responia:

-Un monstre, un monstre pudent!, Que no es renta mai les dents i si no el tingués tan ben tancat, per la pudor tot el carrer haurien de deixar aïllat!!!

Tot seguit, començava a obrir la maleta però les nenes li deien que no es volien quedar tancades en un carrer.

Aquesta broma va seguir anys i anys.

Fins que un dia va sonar el telèfon i van rebre un tràgica notícia (a la casa hi va haver un gran dal·tabaix):

El pare havia deixat el món sense previ avís.

Des d'aquell dia, quan anaven a veure en Lluís, mai tenien gana. No volien jugar a res, tampoc els interessava anar a passejar i ni tan sols tenien curiositat per la maleta viatgera i el monstre pudent.

Un dia, quan les nenes ja dormien, en Lluís va anar de puntetes cap a l'entrada, on hi guardava la maleta, i amb molt de compte la va obrir (estava tota plena de pols i de teranyines). En va treure una petita peça metàl·lica en forma d'embut i tot seguit, un tub doblegat i així, va anar traient i encaixant unes peces fins a formar un instrument platejat que brillava amb el raig de lluna que es colava per l'escletxa del pany.

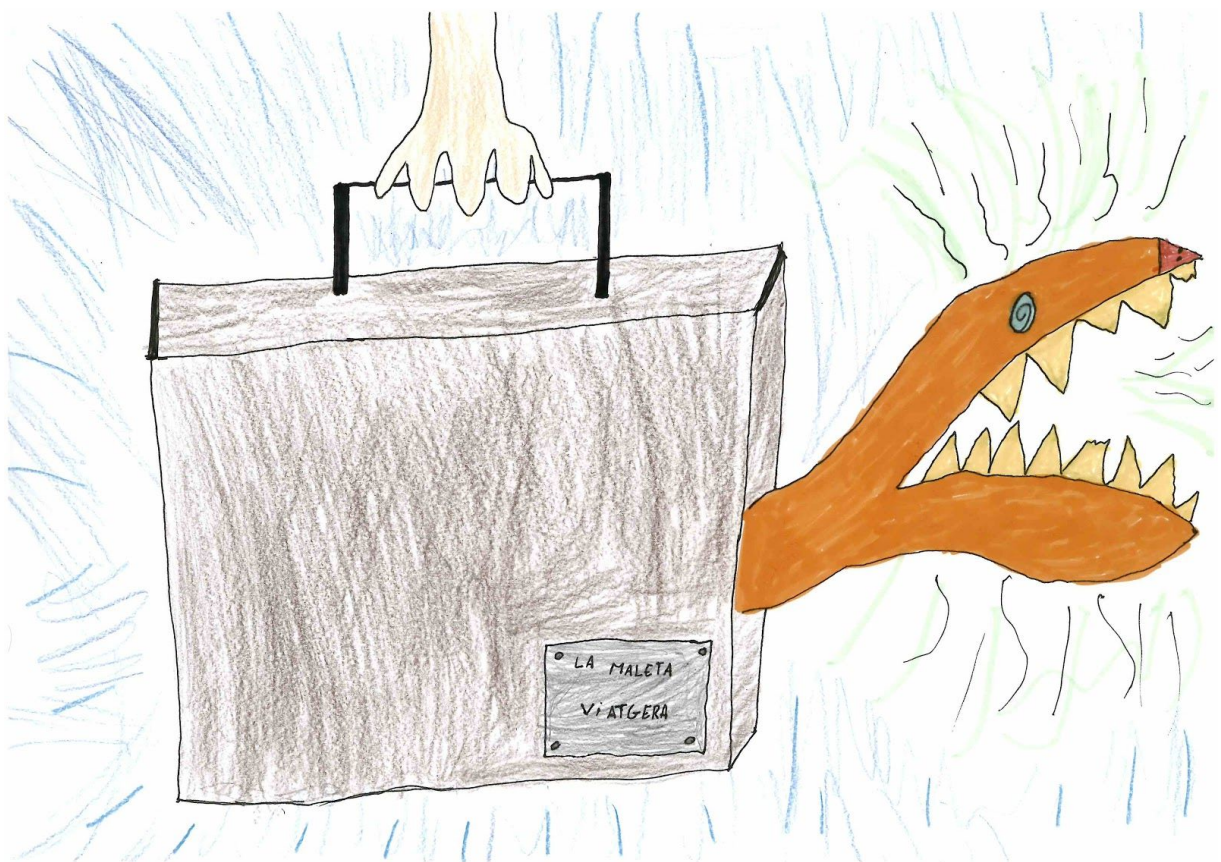
Va agafar la trompeta i va tornar a l'habitació de les nenes on va començar a refilar amb l'instrument:

Semblava que les notes flotessin per l'aire.

Al cap de poc, la nena més petita va obrir un ull, es veia molt sorpresa per aquella música tan bonica, però a poc a poc es va incorporar fins que d'un salt va baixar del llit i es va plantar davant d'en Lluís. De seguida s'hi va afegir la gran i tots junts es van fondre en una abraçada, l'abraçada més llarga de les seves vides.

En Lluís havia deixat de tocar. Ara només pensava en les seves nétes.

I aquí hi ha una trompeta i allà un violí i aquesta història a arribat a la seva fi!!!

Pseudònim: Retolador